

CHRISTINA VON BÜLOW – SØREN KRISTIENSEN

Jeppe Aakjær udsat for Christina von Bülow's fløjte og saxofon og Søren Kristiansens piano er en underskøn og vederkvægende kombination, intet mindre. Elleve af de sange, han satte tekst til, har duoen – som i denne sammenhæng kalder sig Aakjær i Toner – valgt til denne cd ; mange af dem kendte og elskede som en del af den danske sangskat, eksempelvis Jeg bærer med smil min byrde, Spurven sidder stum bag kvist, Hvem sidder der bag skærmen og Jeg er havren. Mere dansk kan det simpelthen ikke blive! Cd'en lokker indre billeder frem af danske landskaber og skaber umiddelbar glæde hos denne lytter. Man kan godt følge, når duoen i den medfølgende presstekst skriver, at de har fundet inspiration i Aakjær's følelsesmættede og billedrige tekster, og derudover også i hans stuer på gården Jenle, udsigten over Sallingsund og adskillige skønne vandretur i Aakjær's fodspor.

Christina von Bülow's fløjte gør sig godt i dette selskab af komponisterne Carl Nielsen, Aksel Agerby og Thorvald Aagaard med flere – lyt eksempelvis til den smukke Kom mi bette kipkal eller Jeg bærer med smil min byrde – og hun veksler til altsaxen i bl.a. Spurven sidder stum bag kvist og Jeg er havren, hvor hun giver den jazz med fine små, men nænsomme improvisationer over temaet. Lyt også til hendes fløjtesolo i Ole sad på en knold og sang, hvor hun leverer én af de smukkeste soloer på cd'en. Søren Kristiansens spil er kønt og perlende friskt, og sammen får de skabt en stemning, der vækker til eftertanke og skaber erindringsbilleder fra en svunden tid. von Bülow og Kristiansen har forsynet sangene med små vignetter og andre kompositoriske tilføjelser, der frigør musikken. Som de selv angiver, har musikken en impressionistisk karakter. Resultatet er på én gang loyalt og egensindigt.

Der er efterhånden en lang tradition for jazzificeringer af danske viser og folkesange, som er velgørende, blandt andet fordi den har udvidet dansk jazz' tonesprog og melodiske grundlag. Denne undergenre – hvis man kan kalde den sådan – i dansk jazz er ikke mindst spændende, når den tilføjes noget yderligere end blot reharmoniseringer og ændring af takten. Det må man sige, at duoen i høj grad formår. AAKJÆR I TONER (som er blevet til efter opfordring fra Jeppe Aakjær Selskabet) er ikke jazz-jazz. Det er heller ikke så vigtigt. Man mærker, at det er jazzmusikere, der folder sig ud. Hvis man skal blive lidt højtidelig, er det vigtigt, at musik som denne kan få mulighed for at blive indspillet – også med sigte på fremtiden.

Hvis opvoksede – eller fremtidige generationer – ikke skal risikere at blive (musik)historieløse, er indsatser som von Bülow's og Kristiansens væsentlige. Man kunne ønske, at cd'en fandt et publikum på tværs af generationer.

En både væsentlig og strålende udført udgivelse.

Jakob Hassing, Jazz Special.